

کارگردان ایرانی با آندره مالرو در لوور

صابر محمدی؛ یکی از موزه‌هایی که در این دو صفحه به آثار ایرانی آنها پرداخته‌ایم، موزه لوور فرانسه است. چنانچه خواهید خواند بیش از ۲۵۰۰ اثر از ما در این موزه بزرگ نگهداری می‌شود. اگر می‌خواهید درباره چند و چون این آثار بدانید، مسیر ساده‌ای می‌خواهیم به شما پیشنهاد کنیم که از مسیر تهران-پاریس

موزه اول ؛بریتانیا

کجاست؟ انگلستان-لندن

تعداد آثار ایرانی؟ ۱۳هزار اثر

از کدام دوره تاریخی؟ هخامنشی، صفوی، سلجوقی و هر دوره‌ای که فکرش را بکنید. ۱۳هزار عدد کوچکی نیست!

موزه بریتانیا را استعمار پیر ساخته است، در سال ۱۷۵۳ یعنی اواسط قرن هجدهم میلادی با مجموعه اهدایی از هانس سلون، طبیعی‌دان انگلیسی، شامل دستنوشته‌ها، کتاب‌های قدیمی و آثار باستانی گردآوری‌شده از برخی مستعمرات وقت بریتانیا رسماً تاسیس شده‌است.

این موزه یکی از عظیم‌ترین و غنی‌ترین موزه‌های جهان است که بیش از هفت میلیون گنجینه و آثار باستانی از بسیاری از فرهنگ‌ها، قوم‌ها و کشورهای جهان را از دوران پیش از تاریخ تا زمان حال در خود جای داده‌است. در بخش خاورمیانه موزه بریتانیا، یکی از غنی‌ترین مجموعه‌ها از آثار باستانی ایران، عراق، فلسطین و دیگر کشورهای خاورمیانه جمع‌آوری شده‌است.

بشقاب نوازندگان

از آثار باستانی دوران ساسانیان (سده هفتم میلادی)

است که در موزه بریتانیا نگهداری می‌شود. این بشقاب در طبرستان یافته شده‌است. بشقاب نقره‌ای گروه نوازندگان، از جنس نقره بوده که با طلارنود شده‌است، این اثر تاریخی نقش قلم‌زنی‌شده از صیافت و برزم شاهانه رانشان می‌دهد.

بازوبند طلایی بز و پرنده هما

یکی از آثار باستانی متعلق به دوران هخامنشیان است. پرنده هما و بز از حیواناتی هستند که در آثار به‌جامانده از این دوران زیاد دیده می‌شوند.

این بازوبند مزین به حیوانی اساطیری است که از شاخ و تن بز و صورت و بال پرنده همای اساطیری تشکیل شده‌است و به صورت متقارن روبه‌روی هم قرار گرفته‌اند. این بازوبند متعلق به حدود ۵۰۰ سال پیش از میلاد است.

جام نقره ساسانی

جامی با کنده‌کاری‌ها و نقره‌کاری‌های شگفت‌انگیز که از خصوصیات دوره ساسانی است.

این جام در مازندران کشف و در موزه بریتانیا نگهداری می‌شود.

کارگردان ایرانی با آندره مالرو در لوور

سراست‌تر است. «آندره مالرو و تمدن ایران در موزه لوور» که فیلم مستندی است ساخته زنده‌یاد هوشنگ آزادی‌ور، شاعر و سینماگری که فیلم‌های مستند متعددی درباره میراث فرهنگی ایران ساخت، اما در میان آثار مستند او «آندره مالرو و تمدن ایران در موزه لوور» از دو منظر ویژه است. نخست این‌که این فیلم سال ۱۳۵۵-تولید

شده اما ۴۰ سال در محاق بوده تا همین چهار سال پیش که برای نخستین بار از شبکه مستند سیما پخش شده‌است. با این حال فیلم، تصویر زنده‌ای از میراث ما در موزه مهم پارسی‌ها ارائه کرده که هنوز تماشایی است. اما اهمیت دوم این فیلم در این است که حاوی واپسین تصاویری است که از آندره مالرو، قصه‌نویس

ده‌ها هزار اثر ایرانی در موزه‌های خارج از کشور قرار دارند، آثاری

ایران من

شدو تا زمان کودتای ۲۸ مرداد سال ۱۳۳۲ به طول انجامیده‌است. در این دوره فرانسوی‌ها بیش از هر کشوری زنده به میراث باستانی ایران و همین آثار درخشانی که حالا در لوور نگه می‌دارند، در همین دوره از ایران خارج کرده‌اند. ۲۵۰۰ اثر طبق اعلام رسمی خودشان، غیررسمی‌اش را هم نمی‌دانیم! بخش دوم

دارد. آثاری که دست‌تپاول غریبان و خواب خرگوشی ایرانیان آنها را از کشور بیرون برده و حالا شده‌اند زینت آرای موزه کشورهایی که در اصل صاحبشان نیستند.

سرفت‌اشیایی عتیقه ایرانی توسط غربی‌ها در سه کانال صورت گرفته‌است؛ بخش اول از این مسروقات از زمان ناصرالدین شاه قاچار آغاز

عدد اصلی‌شان از شمار خارج است اما همین عددهای حاصل از جمع‌زدن ارقام رسمی آثار ایرانی در موزه‌های

مطرح خارج از کشور، نشان از آن دارد که ده‌ها هزار اثر ایرانی در موزه‌های دیگر کشورهای وجود

گروه هنر

موزه دوم ؛ لوور

گردشگری برای پاریس هم در حدی بوده که دیدن این البته حق دارند و می‌دانند آثاری از سراسر جهان را می‌گرفته تا دنیای بیست مدرن امروز. آن‌طور که روایت شده ۲۵۰۰ اثر از ایران در موزه قرا هخامنشی مشهورتر هستند.

دیگر آثار

یکی از عجیب‌ترین آثار موزه لوور، دستگیره‌ای از میلاد به شکل یک بز کوهی بالدار است. ژتون‌های سفالی، مهرهای استوانه‌ای حجاری‌شده قیمتی، نیم‌تنه‌های سفالی و مجسمه‌های فلزی دیده می‌شود. تکه‌هایی از کاشی‌های سیاه و سفید می‌دهد که آنها از چیزی شبیه به مرمر ساخته شده‌اند. در قرن نوزدهم و به لطف کاوش‌های آشکار شد. دیارتمان دوران باستان شرقی در «دیارتمان آثار باستانی» به خاطر کشف هنر سوم

روایت تماشای موزه‌ای در حاشیه رود سن

یک روز داغ در میانه سرمای پاریس

و هنوز داغ این‌که چرا به زبان‌های مختلف دنیا خدمات می‌داد اما زبان فارسی ندارد بر دلم تازه‌است. داغی که در بازدید از موزه‌های دیگر کشورهایی که گذارم افتاد هم تکرار شد. از توپ‌کایی ترکیه بگیریم تا آرمیتاژ روسیه. انگار نه انگار که بخش مهمی از آثار این موزه از میراث ایران باستان شکل گرفته‌است. با این‌که وقت قابل توجهی برای بازدید از موزه قرار داده بودیم اما باید می‌جنبیدیم و از لابه‌لای تمدن چین و مصر و روم، خودمان را به بخش ویژه ایران می‌رساندیم. هرچقدر مجسمه‌های منشوری تمدن روم به بازدید ما سرعت می‌داد اما سام‌ورایی‌های تمدن شرق آسیا که ما را یاد کارتون‌های دوران کودکی می‌انداختند سرعت ما را گرفته بودند. نزدیک ظهر بود که به بخش ایران رسیدیم. رسیدن به بخش ایران در موزه لوور پیچیدگی زیادی دارد و باید از دالان‌های مختلفی عبور کنید که چیزی شبیه سالن انتظار پروازهای ایران در فرودگاه‌های بزرگ دنیاست؛ دورا دسترس و اصلاً انگار برای دیده‌نشدن و سختی‌کشیدن چنین کاری با ما می‌کنند! سرستون کاخ داریوش اول یا همان پرسپولیس که فکر نمی‌کنم سالم‌تر از آن

صبح سرد آخرین روزهای زمستان حدود ۵ سال پیش، یعنی سال ۱۳۸۴،

هشت دانشجو و یک استاد دانشگاه که بیشتر روابط‌شان براساس رفاقت شکل گرفته بین‌شان تعریف می‌شد تا چیزهای دیگر، خودشان را به حاشیه رود سن و پشت دیوارهای سه‌طبقه‌ای در شهر پاریس رساندند که تمام طول یک خیابان را گرفته بود. دیوارهایی یک‌شکل و تر و تمیز که پنجره و مجسمه‌های کوچک و بزرگی، تا جایی که چشم کار می‌کرد چسبیده به آن، پشت سر هم صف کشیده بودند و هرکدام انگار برای عابران خیابان داستانی را روایت می‌کردند. شاید تا چند روز قبل از آن سفر شگفت‌انگیز، از آن هشت دانشجو می‌پرسیدید هرکدام‌تان چند تا موزه رفته‌اید حتی جواب می‌شنیدید تا حالا موزه نرفته‌ام، یا نهایتاً به بازدید سرسری از موزه‌ای به ضرب زور اردوهای دانش‌آموزی اشاره می‌کردند، اما از قضای روزگار حالا خودشان را مقابل ورودی ساختمان شگفت‌انگیزی می‌دیدند که شنیده بودند کاخ لویی چهاردهم، یکی از مؤثرترین پادشاهان فرانسه در تحولات تاریخی فرانسه بوده و بعد از اسباب‌کشی جناب‌شان به کاخ ورسای، آن‌را تبدیل به محلی برای نمایش شکوه و عظمت سلطنتی خود کرده‌است.

تجربه چند روز حضور در پاریس حالا خوب به آنها یاد داده بود که باید دقت‌شان را در جزئیات و ظرافت مشاهدات خود بیشتر کنند. می‌دانستند وارد جایی خواهند شد که شنیده‌اند اگر یک راهرو را اشتباه بروند شاید غرق در شگفتی آثار تمدنی گوشه‌ای

کجاست؟ فرانسه-پاریس

تعداد آثار ایرانی؟ ۲۵۰۰ اثر

از کدام دوره تاریخی؟ همه دوره‌ها، اما آثار دوره هخامنشی شناخته‌شده‌تر است.

بزرگ‌ترین موزه فرانسه است، در قرن ۱۳ کاخ سلطنتی بوده اما از قرن شانزدهم به موزه تبدیل شده و هنوز هم با همین عنوان یکی از جذاب‌ترین موزه‌های جهان محسوب می‌شود. تبلیغات

سرستون کاخ داریوش اول

این سرستون عظیم یکی از ۳۶ ستونی است که سقف کاخ آپادانا در شوش را سرپا نگه می‌داشتند. براساس اسناد و شواهد، طراحی و معماری این سرستون کاملاً ایرانی است. این سرستون نمادی از هنر دوران هخامنشی است که در آن المان‌های گرفته‌شده از تمدن‌های دیگر به‌منظور خلق اثری منسجم و زیبا دیده می‌شوند. در اسناد قدیم، شوش به جایی معروف است که ایستر ازمان در نجات جان یهودیان از نابودی پیشی می‌گیرد. شوش همچنین محوطه‌ای متشکل از یک کاخ ۱۰۱ هکتاری ساخته‌شده به دست داریوش کبیر در قرن پنجم پیش از میلاد است. حملات عراق در خلال جنگ تحمیلی آسیب‌های وحشتناکی به خرابه‌های تالار مهمانان کاخ وارد آورده‌است.

مجیدرفیعی

روزنامه‌نگار

ارابه طلایی چهاراسب

از آثار باستانی دوره هخامنشیان است که در گنجینه آمودریا یافت شده‌است. این ارابه متعلق به ۳۰۰ تا ۵۰۰ سال پیش از میلاد است. این اثر دارای ارابه‌ای چهاراسبه است که دو نفر بالباس هخامنشی‌ها بر آن سوار هستند.

